

Η ανάγκη ενίσχυσης του κοινωνικού διαλόγου για την προώθηση της απασχόλησης και των ατόμων μεγαλύτερης ηλικίας είναι περισσότερο αναγκαία σήμερα καθώς η οικονομική κρίση επιβαρύνει ακόμη περισσότερο το πρόβλημα της ενεργού γήρανσης. Αυτή ήταν η βασική διαπίστωση στην Ημερίδα για τη «Ενεργό Γήρανση» που διοργάνωσε στις 11 Μαρτίου 2013 στην Αθήνα η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή της Ελλάδος (ΟΚΕ). Και το συμπέρασμα: η πρόληψη, και στο θέμα της απασχόλησης, είναι προτιμότερη. Για δε την συγκεκριμένη ηλικιακή ομάδα δεν μπορούν να ληφθούν τα ίδια-ευθύγραμμα μέτρα όπως για το σύνολο του πληθυσμού που αντιμετωπίζει προβλήματα ένταξης στην αγορά εργασίας. Όπως, εξάλλου, δεν μπορεί να είναι ίδια και τα μέτρα και οι πολιτικές σε όλες-ανεξαιρέτως, τις περιφέρειες.

Κάνοντας την εισαγωγή στην εν λόγω Ημερίδα, η οποία είναι ενταγμένη στο πρόγραμμα για την «Αξιοποίηση του Ενεργού Πληθυσμού χωρίς Ηλικιακούς Αποκλεισμούς» ο Πρόεδρος της ΟΚΕ κ. **Χρήστος Πολυζωγόπουλος** επισήμανε τις επιπλέον δυσχέρειες στον τομέα της παράτασης του ενεργού βίου των πολιτών λόγω της οικονομικής κρίσης που μαστίζει την Ελλάδα. Και από την άλλη, ούτε η συνεχής χρηματοδότηση για τη δημιουργία μίας θέσης εργασίας είναι μονόδρομος. Εξάλλου, μια θέση εργασίας έφτασε να στοιχίζει, με επιδοτήσεις κ.α., τα 220.000 ευρώ. Ιδιαίτερη μνεία έκανε ο κ. Πολυζωγόπουλος στην απουσία, πλέον, κάθε διαδικασίας κοινωνικού διαλόγου. Κάτι που εντείνει τα προβλήματα διαχείρισης τόσο των αποτελεσμάτων της οικονομικής κρίσης όσο, και πιο συγκεκριμένα, της συγκεκριμένης ηλικιακής ομάδας.

Έτσι, ο πρόεδρος της ΟΚΕ έθεσε ως προτεραιότητα την αλλαγή της ψυχολογίας στους πολίτες για να έρθει η πολυπόθητη οικονομική ανάπτυξη. Και, δια αυτής, να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας. Σε συνδυασμό με την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και την διοχέτευση κονδυλίων στην αγορά, την ανάπτυξη της Κοινωνικής Οικονομίας, τη συνεννόηση στο εσωτερικό των επιχειρήσεων και κλάδων και της ισορροπημένης περιφερειακής ανάπτυξης.

Η Γενική Γραμματέας Διαχείρισης Κοινοτικών και άλλων Πόρων κυρία **Άννα Δαλλαπόρτα** σημείωσε πως η αύξηση του προσδόκιμου ζωής και η υποχώρηση των γεννήσεων έχει καταστήσει την χώρα μας ως το πλέον γερασμένο κράτος της Ευρώπης. Μάλιστα, ανέφερε, «το 2030 το 1/3 του πληθυσμού θα είναι πάνω από 60 ετών». Σε αυτό, τόνισε, «μόνο εάν συνεννοηθούν οι κοινωνικοί εταίροι μπορεί να επιτευχθεί η παράταση του εργασιακού βίου».

Εκ μέρους της Περιφερειακής Διοίκησης Αττικής ο κ. **Β. Κόκκαλης** επισήμανε τις «σοβαρές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι Περιφέρειες στην ανάπτυξη προγραμμάτων απασχόλησης σε αυτές τις κατηγορίες πληθυσμού» (άνω των 45 ετών).

Ο αντιπρόεδρος της ΟΚΕ κ. **Νικόλαος Σκορίνης** τόνισε τις δυσκολίες της οικονομικής κρίσης αλλά και το δίλημμα που υπάρχει «εάν αποτελεί προτεραιότητα η απασχόληση των νέων, που μπαίνουν μαζικά στην αγορά εργασίας ή η παράταση του εργασιακού βίου και η εξεύρεση εργασίας στα άτομα μεγαλύτερης ηλικίας;»

Ως προς την ενεργό γήρανση ανέφερε ότι η πολιτεία έχει θεσπίσει κίνητρα... απόλυσης των ατόμων που προσεγγίζουν το 55^ο έτος της ηλικίας. Και αυτό καθώς, «εάν χρειαστεί να προβεί σε απολύσεις αμέσως μετά το 55ο έτος, η επιχείρηση υποχρεούται να καλύψει έως και το 50% των ασφάλιστρων του ανέργου». Και αυτό πέραν των λοιπών αποζημιώσεων.

Ο αντιπρόεδρος της ΟΚΕ κ. **Ηλίας Ηλιόπουλος** σημείωσε την ανάγκη να αυξηθεί η προσφορά θέσεων εργασίας, κάτι που θα έχει ευεργετικές επιδράσεις και στην ηλικιακή κατηγορία άνω των 45 ετών. Προωθώντας έτσι στην πράξη της ενεργό γήρανση.

Ο εισηγητής της Ημερίδας καθηγητής κ. **Σάββας Ρομπόλης** επισήμανε ότι «Οι πολιτικές Ενεργού Γήρανσης δεν συνάδουν με μέτρα αύξησης των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, απαλλαγής εισφορών των εργοδοτών προς την κοινωνική ασφάλιση, ιδιαίτερες χρηματοδοτήσεις προς τις ομάδες ηλικιών άνω των 45 ετών κ.λ.π».

Αντίθετα, λέει, οι πολιτικές Ενεργού Γήρανσης προϋποθέτουν να «είναι ολοκληρωμένες και να αποτελούν τμήμα της πολιτικής διαχείρισης των ηλικιών, έχοντας στο επίκεντρο την συνολική αύξηση της απασχόλησης και γενικότερα της αύξησης του ενεργού πληθυσμού και όχι μόνο των μεγαλύτερων ηλικιών. Αυτό σημαίνει ότι οι ασκούμενες πολιτικές θα περιλαμβάνουν μέτρα που αφορούν την απασχόληση των εργαζομένων ηλικίας 45ετών και άνω, προκειμένου να μην καταστούν άνεργοι (κοινωνικός προγραμματισμός της επιχείρησης) και να συνεχίσουν την εργασιακή τους δραστηριότητα. Η πολιτική αυτή στην ουσία εμπεριέχει μεταξύ άλλων, την καταπολέμηση της φτώχειας για όλες τις ηλικίες του ενεργού πληθυσμού».

Στην κατεύθυνση αυτή, ανέφερε ο κ. Ρομπόλης «ο σχεδιασμός των αντίστοιχων πολιτικών προϋποθέτει συλλογικές συμφωνίες μεταξύ του κράτους και των κοινωνικών συνομιλητών και η υλοποίηση ασκούμενων πολιτικών προϋποθέτει συντονισμένες πολιτικές και ετήσια αξιολόγηση των αποτελεσμάτων τους από τους εμπλεκόμενους φορείς(κράτος, κοινωνικοί συνομιλητές, επιχειρήσεις)».

Μάλιστα σημείωσε ότι «Οι προϋποθέσεις αυτές καθώς και η αναγκαιότητα συντονισμένων και ολοκληρωμένων και όχι αποσπασματικών παρεμβάσεων, αναδεικνύουν την πολυδιάσταση αλλά και τις δυσχέρειες του εγχειρήματος που μπορεί να αντιμετωπισθούν με συλλογικότητα, συντονισμό, χρηματοδότηση, σεβασμό στα εργασιακά δικαιώματα, αποτελεσματικότητα και αξιολόγηση».

Ο κ. **Απόστολος Ξυράφης** (ΟΚΕ) τόνισε ότι η ενεργός γήρανση είναι θέμα διαφόρων πολιτικών που εφαρμόζονται αλλά δεν αξιολογούν τις επιπτώσεις που έχουν επάνω στην απασχόληση των 55-64 ετών. Και πρότεινε την καθιέρωση τόσο προληπτικών όσο και θεραπευτικών πολιτικών και δράσεων για τις ηλικίες 55-64 ετών, καθώς και στοχευμένες παρεμβάσεις που πρέπει να επιχειρηθούν σε μακρο και μικρο επίπεδο, οι οποίες θα εδράζονται όμως σε κοινωνική διαβούλευση και διάλογο για να είναι επιτυχής η εφαρμογή τους.

Ο καθηγητής κ. **Ηλίας Σακελλαρόπουλος** αναφέρθηκε στα νέα χαρακτηριστικά της κρίσης σήμερα, σε ένα παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον όπου οι κρατικές παρεμβάσεις συνεχώς ελαχιστοποιούνται.

Τα συμπεράσματα της Ημερίδας για την «Ενεργό Γήρανση» κωδικοποιήθηκαν από τους διοργανωτές ως ακολούθως:

-Μέσα σε 4 έτη η ανεργία των μεγαλύτερης ηλικίας ατόμων πενταπλασιάστηκε (στο 15,8% τον Νοέμβριο του 2012). Κατά συνέπεια απαιτούνται νέες προληπτικές πολιτικές για να μην συνεχιστεί αυτή η εκρηκτική άνοδος

-Πρωθείται το δεύτερο υποπρόγραμμα για την εκπαίδευση των διευθυντικών στελεχών, των επιχειρήσεων και των εργοδοτών πάνω στις δυνατότητες ενίσχυσης των θέσεων της συγκεκριμένης ηλικιακής ομάδας (55-654 ετών) στους τομείς: Εμπόριο, Ξενοδοχεία, Κλωστοϋφαντουργία, Κατασκευές, Τράπεζες, Ασφαλιστικές Εταιρείες, Αγροτική Παραγωγή, Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου.

-Την προετοιμασία νέων πολιτικών «Ενεργούς Γήρανσης» που θα υπακούουν στις νέες προτεραιότητες της οικονομικής κρίσης.

-Επέκταση του κοινωνικού διαλόγου, εμβάθυνση των διαδικασιών συμμετοχής και κινητοποίηση όλων των συνισταμένων του προβλήματος.